

forslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Tesdorpf): Jeg vil gerne til at begynde med gøre en undskyldning for, at der i betænkningen findes en mindre fejl. Den findes på den første side, anden spalte, 1. afsnit. Her står i anden linie: „§ 4, stk. 4“, det skal være: „§ 4, stk. 1“.

Udvalget har under behandlingen af denne sag afholdt 8 møder og haft samråd med ministeren samt modtaget adskillige deputationer. Jeg tror, jeg kan sige, at der fra alle sider i udvalget er gjort et stort arbejde for at nå til enighed om disse to lovforslag, der rækker vidt ud og har stor betydning. Det er altså lykkedes at nå til enighed, og jeg kan derfor på udvalgets vegne indstille forslag til lov om ferie med løn med de af arbejds- og socialministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse, samt forslag til lov om ændring i medhjælperloven til vedtagelse uforandret.

Vedrørende forslag til lov om ferie med løn fremgår det af betænkningen, at udvalget er enigt om at fastslå, at det i § 4, stk. 1, omtalte hensyn til produktionen skal forstås således, at ordet produktion her tages i sin videste betydning.

Ligeledes er udvalget enedes om, at den turnuslukning, som omtales i § 4, stk. 1, ikke bør bringes i anvendelse overfor virksomheder, der beskæftiger 5 arbejdere og derunder.

Det samlede udvalg fastslår endvidere, at når der i § 5, stk. 7, tales om „indkomstskattepligtige lønningsandele“, er dette at forstå som det indkomstskattepligtige beløb, før de i skatteloven hjemlede fradrag er foretaget.

Udvalget er enigt om i betænkningen om medhjælperloven at udtale, at reglen om, at ferien gives som 6 sammenhængende søgnedage i forbindelse med en søndag, ikke skal hindre, at helligdagen placeres andetsteds i ferieugen end lige netop ved dennes begyndelse eller afslutning.

Af hensyn til den tid, som vi alle gerne skulle spare på i disse dage her på rigsdagen, skal jeg nøjes med at gøre så korte

bemærkninger som muligt til de ikke få ændringsforslag, som ministeren har stillet.

§ 1, stk. 2, angår de løst ansatte tjenestemænd, og det fastslås i ændringsforslag nr. 1, at der for denne gruppes vedkommende ved deres fratreden skal tillægges dem feriegodtgørelse i et sådant omfang, at de stilles lige så godt, som hvis de havde været omfattet af loven.

Ændringsforslag nr. 2 vedrører § 1, stk. 3, om afgørelsen af, om en person er inde under loven eller ej. Efter ændringsforslaget bliver ministerens afgørelse ikke endelig, idet sætningen „hvis afgørelse er endelig“ udgår. Udvalget er enigt om, at det er en meget naturlig ændring at foretage, at ministerens afgørelse ikke er endelig, på et tidspunkt, da man netop i det nye grundlovsforslag har indsat bestemmelser, som tilsigter, at administrative afgørelser ikke skal være endelige.

Ændringsforslag nr. 3 til § 2, stk. 1, går ud på — hvis man skal sige det kort — at give en person ferieret i forhold til den tid, hvori han tidligere har holdt ferie, uden indskrænkninger. I § 2 udgår stk. 2, 3, 4 og 5 som følge af denne ændring. Blandt de ting, som her udgår, er den regel i lovforslaget, at landbrugets arbejdere skal have været beskæftiget i mindst 25 arbejdsdage ialt i årets løb i samme virksomhed for at få ret til ferie med løn.

Til § 4, stk. 1, foreslås flere ændringer, og jeg skal på udvalgets vegne prøve at klargøre, hvad disse ændringer tilsigter. Det var i forslaget foreslået, at i sæsonfagene kunne arbejdsgiveren fastsætte ferien således, at kun den ene uge faldt i sommertiden. Det foreslås nu, at denne bestemmelse udgår, således at også arbejderne i sæsonfag får 2 uger i sammenhæng i sommertiden. Der er også foreslået en anden ændring til § 4. I lovforslaget står der i § 4, stk. 1, 2. pkt.: „Hvor hensynet til produktionen kræver det, kan denne del af ferien dog efter arbejdsgiverens bestemmelse gives i form af enkelte feriedage.“ Ved ændringsforslag nr. 6 foreslås det, at ordene „kræver det“ ændres til: „gør det ønskeligt“.

§ 4, stk. 4, drejer sig om ferien for de i